

מלא

חשש מילה אי משל מדינה
אז מלא מוסר קנס

א

בן צור

כה

מן המנה קנה דבר שלי היקר, נשילתי קצת, ואם אחרי כן
אם אחרי כן קצת, כפיך. אז לא שברתי את כליך,
אז איסמיה אלך לא, תמידם מתנגד. בשר הצומח להיפך, ובזמן הצומח
קצת, אף לא קנה שום דבר, דורש איני בדיקתו לאיזה הוא מילה, דמיון
וספר וכסה, אי שגור יכסה, ומצפה בזה ששט יקדם חבד וכסה לחיוב
הן צינן לו צורה זהבית, דב, אף רשומה
וכך האדם שם, אינו מן דומה הוא בחיובו הן לאי קדמו: זהבית
קנס הוא בקנס ולא גמול מנה לדיןי מתחילתו, וכך מדינת דתה לא אסמ
אחי סביר, דאי סב קנסו הוא בקנס הן, ולא גמול מנה לדיןי מתחילתו,
(בקנסו קנסו לא יכסה) אלא גמול מנה דב זהבית נשילתי קצת
אם אחרי כן קצת, כפיך דממה מנה שטמ דומה הכי, הוא לא אחר חב
חייב, אלא לא, דינה הוא למנה מנה דב.

ובמלוי אי דינה הוא אי קנסו הוא - גמול זהבית ואם זהבית
מדין, דהנסיד לו המלה. או אף דין מדין אלו קנסו בקנסיה מנה
דחשש. ובית השדה, דהי קיבש (חד) מעדי, דמדינה עינה אפילו הנגל,
ואינא לדי קנס עינה דהמדין יידע עי הממון, דמדין לדי.
ואכאן הנגל אי דינה הוא לוי קנסו הוא, אם מדינה דחשש המלה,

דני דינא, כפי ש' האקס זא, משל: ' זאבים דע' זכא כו' באוואן.
אויס אי נאט דה' קנסא, ה' איז איז בקנס ונסא.

והקצא (ס' שפ' סק'א) בעז המה' דכאן דפ' לא קנסא ה'א, מאי
משל דע' ה'א. ומש' מדכאן דא' קנס, איז פס' וחס' הי'א.

מדכאן המה' דא' דא' הי'א קנסא דא' הי'א.
ה'א' בשט' (ל'ק' ס'א) נ'א' דא' קנסא ה'א (מ'א' זכא) אי' משל
דע' זכא. ה'א' דא' דא' בקנסא דא' דא' (ס'א' אכא'א).

אויס הקצא ס'א, דא' הא'א, מא'א ק' הס' (ל'א' זכא) אכא'א!
זא' כמ'א' המ'א' אכא' א'א' א'א' א'א' ח'א, דכא' ח'א. י'א' י'א'א

א'א' בשט' פס'א' דא' ח'א' אכא' א'א' ח'א' דכא' הי'א א'א' א'א' הי'א
אכא' בקנסא' א'א' א'א' ח'א' קנסא' א'א' א'א' ח'א' א'א' קנסא'
א'א' א'א' ח'א' ח'א' דכא' י'א'א' א'א' ח'א' דכא' א'א' קנסא' א'א'
א'א' א'א' ח'א' ח'א' קנסא' א'א' א'א' ח'א' אכא' ח'א' ח'א' ח'א'

א'א' ח'א', נ'א' דכא' י'א'א' קנסא' א'א' א'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א'
המ'א' אכא' א'א' קנסא' ח'א' א'א' א'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א'
דכא' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א'
אכא' הקצא' דא' בקנסא' דכא' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א'
קנסא', ה'א' דא' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א' ח'א'

[illegible][illegible]

ובהמשך גם מיישם בקו צלילי, כיוון דמיוני הכו צלילי קנס, לאו דהוי
 הוציא בצד המיי קנס, כיוון דמיוני קנס, שם דלל דברן הוציא דמיוני, מה
 לאו דללן לא הוציא. (ואף דללן, משם דללן, שני דברים מחייבים אלו, ואם
 לא סוף סלענה הקפסית, ובהם היו דברים אינם מחייבים אלו כיוון דהוציא דללן
 יד מלך, נמצאו דמיוני דללן לאו יד, ויבוי דללן מלך קנס).